

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 952

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 16 octombrie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ORDONAȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
170. — Ordonanță de urgență privind acțiunile în despăgubire în cazurile de încălcare a dispozițiilor legislației în materie de concurență, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996	2–9
173. — Ordonanță de urgență privind reglementarea condițiilor pentru atribuirea și închirierea unor imobile, proprietate publică și privată a statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”	10–15
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
5.708. — Ordin al ministrului educației și cercetării privind desemnarea membrilor Consiliului Național pentru Finanțarea Învățământului Preuniversitar	15–16

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind acțiunile în despăgubire în cazurile de încălcare a dispozițiilor legislației în materie de concurență, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996

Având în vedere necesitatea imediată de a crea și consolida mecanismele de respectare a regulilor de concurență la nivel privat, prin asigurarea dreptului la despăgubiri al persoanelor vătămate prin fapte anticoncurențiale, prin intermediul instanțelor naționale, în strânsă corelare cu asigurarea respectării dispozițiilor art. 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene la nivel public, realizată de către Comisia Europeană și autoritățile de concurență ale statelor membre, se impune adoptarea de măsuri de reglementare la nivel național.

În scopul asigurării existenței unor mecanisme și acțiuni eficiente de asigurare a respectării normelor de concurență la nivel privat, de asigurare a dreptului de acces la o instanță în vederea recuperării prejudiciului de către întreprinderi care au fost afectate de comportamentul anticoncurențial al altor participanți în piață, în vederea descurajării comportamentelor anticoncurențiale, se impune adoptarea unor măsuri imediate, ce nu suportă amânare.

De asemenea, adoptarea cât mai urgentă a actului normativ care transpune Directiva 2014/104/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 noiembrie 2014 privind anumite norme care guvernează acțiunile în despăgubire în temeiul dreptului intern în cazul încălcărilor dispozițiilor legislației în materie de concurență a statelor membre și a Uniunii Europene este necesară atât prin prisma protejării interesului privat, asigurându-se cadrul legal de obținere a unor juste compensații de către victimele faptelor anticoncurențiale, cât și pentru ajustarea interacțiunii dintre acțiunile private în despăgubire, în instanță și asigurarea aplicării publice a regulilor de concurență de către Comisia Europeană/Consiliul Concurenței.

Totodată, aplicarea dispozițiilor privind exercitarea cererilor de despăgubiri întemeiate pe încălcări ale art. 101 sau 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene nu poate fi mai puțin favorabilă pentru părțile care pretind a fi prejudiciate decât normele care reglementează acțiuni similare în despăgubire care rezultă din încălcări ale legislației naționale. În lipsa creării unui cadru unitar la nivelul statelor membre ale Uniunii Europene cu privire la aplicarea și implementarea unor mecanisme de drept care să contribuie la menținerea unui mediu economic sănătos și competitiv, poate fi influențat potențialul de creștere economică a României, prin diminuarea capacității economico-financiare a întreprinderilor afectate de un comportament anticoncurențial manifestat de alte întreprinderi participante la piață, cu impact direct asupra gradului de ocupare a forței de muncă, a creșterii economice, a competitivității, a capacității de inovare, elemente ce aduc atingere interesului public și se circumscriu situației extraordinare.

Astfel, prezentul act normativ are ca obiect transpunerea în legislația națională a Directivei 2014/104/UE, necesară pentru a asigura stabilirea, în concret, a măsurilor care să conducă la crearea unui sistem eficient și uniform de aplicare privată a regulilor de concurență pe întreg spațiul Uniunii Europene. Întrucât transpunerea trebuia realizată până la 27 decembrie 2016, Comisia Europeană a notificat autoritățile române, în data de 24 ianuarie 2017, cu privire la declanșarea unei acțiuni în constatarea neîndeplinirii obligațiilor de comunicare a măsurilor naționale de transpunere a directivei sus-menționate, procedura făcând obiectul Cauzei 2017/0189. În acest context, Comisia Europeană a atras atenția asupra sancțiunilor financiare pe care le poate impune Curtea de Justiție a Uniunii Europene, în temeiul art. 260 alin. (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, dacă va fi sesizată în legătură cu neîndeplinirea de către România a obligației de comunicare a măsurilor naționale de transpunere a directivei adoptate în temeiul unei proceduri legislative. Amendă prin care se sancționează comportamentul statului pentru netranspunerea unei directive înainte de sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene, potrivit comunicării Comisiei Europene [C(2016)5091], reprezintă o sumă forfetară care, în cazul României, este de minimum 1.849.000 euro.

Cauza 2017/0189 a fost clasată ca urmare a publicării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 39/2017 privind acțiunile în despăgubire în cazurile de încălcare a dispozițiilor legislației în materie de concurență, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 8 iunie 2017, însă, în urma sesizărilor de neconstituționalitate depuse, Curtea Constituțională a României a constatat, prin Decizia nr. 239/2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 649 din 23 iulie 2020, faptul că atât Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 39/2017, cât și legea pentru aprobarea acesteia sunt neconstituționale, în ansamblul lor, pentru omisiunea solicitării avizului Consiliului Economic și Social. Ca efect al declarării neconstituționalității actului normativ comunicat Comisiei Europene ca unică măsură națională de transpunere integrală a Directivei 2014/104/UE, în lipsa adoptării unui nou act normativ de transpunere, statul român se va regăsi în situația neîndeplinirii obligației de transpunere a directivei, supunându-se riscului declanșării de către Comisia Europeană a unei noi acțiuni în constatarea neîndeplinirii obligațiilor.

În prezent, toate celelalte state membre ale Uniunii Europene au transpus integral Directiva 2014/104/UE, România fiind unicul stat care s-ar regăsi în situația unui vid legislativ, neîndeplinind obligația de transpunere a respectivei directive. Menținerea unui cadru juridic diferit în raport cu celelalte state membre ale Uniunii Europene cu privire la condițiile în care părțile prejudiciate își pot exercita dreptul la despăgubiri care derivă din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene afectează eficacitatea acestui drept pe teritoriul României și face imposibilă sau excesiv de dificilă exercitarea dreptului la despăgubiri integrale pentru încălcarea normelor de concurență, afectând capacitatea economico-financiară a acestora, motiv pentru care ne regăsim în ipoteza unei situații extraordinare, a cărei reglementare nu poate fi amânată.

Totodată, se impune modificarea și completarea dispozițiilor Legii concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere necesitatea:

a) evitării dublării anumitor dispoziții legislative și a eliminării din Legea nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a prevederilor contrare noii reglementări;

b) asigurării instrumentelor legale necesare Consiliului Concurenței pentru îndeplinirea misiunii de protejare a consumatorului final și pentru remedierea, în timp util, a disfuncționalităților din diferite sectoare economice; practica autorității de concurență relevă faptul că, în absența unei obligații legale, furnizarea de către întreprinderi, în mod benevol, a datelor solicitate de autoritatea de concurență în vederea realizării unor analize și comparații de preț nu reprezintă o alternativă funcțională;

c) explicării, în cuprinsul legii, a diferenței dintre noțiunea de extragere a documentației aflate pe suport electronic și conceptul de ridicare, în sens de prelevare a probelor în scopul utilizării acestora;

d) determinării veniturilor incluse în baza de calcul al amenzilor pe care le poate aplica Consiliul Concurenței în privința întreprinderilor nerezidente, în materia concentrărilor economice, asigurând totodată caracterul descurajant al acestor amenzi, prin raportare la puterea economică reală pe care o au aceste întreprinderi în România.

Pentru a se asigura aplicarea imediată a acestor prevederi, întrucât normele care vizează stabilirea și menținerea concurenței au o deosebită importanță și vizează interesul public și constituie situații de urgență și extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, se impune adoptarea de măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență.

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

ARTICOLUL 1

Obiectul și domeniul de aplicare

(1) Prezenta ordonanță de urgență reglementează dreptul oricărei persoane care a suferit un prejudiciu cauzat de o încălcare a legislației în materie de concurență de către o întreprindere sau o asociație de întreprinderi de a solicita instanțelor de judecată competente despăgubirea integrală a prejudiciului suferit.

(2) Prezenta ordonanță de urgență se aplică încălcărilor prevederilor art. 101 sau 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, denumit în continuare *TFUE*, încălcărilor prevederilor art. 101 sau 102 din *TFUE* atunci când acestea se aplică în paralel cu legislația națională în materie de concurență, precum și în cazul aplicării în mod exclusiv a legislației naționale în materie de concurență.

ARTICOLUL 2

Definiții

În sensul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *acțiune în despăgubire* — formularea unei cereri de despăgubiri în fața instanței judecătorești de către o parte care se pretinde a fi prejudiciată sau de către o persoană care acționează în numele uneia sau mai multor părți care se pretind a fi prejudiciate, în cazul în care legislația Uniunii Europene sau legislația națională prevede această posibilitate, ori de către o persoană fizică sau juridică ce i-a succedat în drepturi părții care a pretins a fi fost prejudiciată, inclusiv persoana care a achiziționat drepturile litigioase;

b) *autoritate de concurență* — Comisia Europeană, Consiliul Concurenței sau orice altă autoritate națională de concurență desemnată de un stat membru al Uniunii Europene în conformitate cu art. 35 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat, ori toate, după caz;

c) *autorul încălcării* — o întreprindere sau o asociație de întreprinderi care a săvârșit o încălcare a legislației în materie de concurență;

d) *beneficiar de imunitate* — o întreprindere sau o persoană fizică căreia i s-a acordat imunitate la amendă de către o autoritate de concurență în cadrul unui program de clemență;

e) *cartel* — o înțelegere sau o practică concertată între 2 sau mai mulți concurenți care urmărește coordonarea comportamentului concurențial al acestora pe piață sau influențarea parametrilor relevanți ai concurenței prin practici care includ, printre altele, fixarea sau coordonarea prețurilor de achiziție sau de vânzare sau a altor condiții comerciale, inclusiv în legătură cu drepturile de proprietate intelectuală, alocarea

cotelor de producție sau de vânzare, împărțirea piețelor și a clienților, inclusiv manipularea procedurilor de cerere de oferte, restricționări ale importurilor sau exporturilor sau acțiuni anticoncurențiale împotriva altor concurenți;

f) *cumpărător direct* — o persoană fizică sau juridică care a achiziționat direct de la autorul încălcării produse sau servicii care au făcut obiectul unei încălcări a legislației în materie de concurență;

g) *cumpărător indirect* — o persoană fizică sau juridică care a achiziționat, nu în mod direct de la autorul încălcării, ci de la un cumpărător direct sau de la un cumpărător ulterior, produse sau servicii care au făcut obiectul unei încălcări a legislației în materie de concurență sau produse sau servicii rezultând din bunurile sau serviciile respective sau conținând astfel de bunuri sau servicii;

h) *declarație de clemență* — informațiile sau înregistrările acestora furnizate în mod voluntar unei autorități de concurență, în scris sau oral, de către o întreprindere sau o persoană fizică sau în numele acesteia, care prezintă cunoștințele întreprinderii sau ale persoanei fizice în cauză cu privire la un cartel și propriul rol în cadrul acestuia și care au fost redactate în mod specific pentru a fi înaintate autorității de concurență în vederea obținerii imunității la amendă sau a unei reduceri a cuantumului amenzii în cadrul unui program de clemență, neincluzând informațiile preexistente;

i) *decizie definitivă de constatare a unei încălcări* — o decizie de constatare a unei încălcări a legislației în materie de concurență, care nu poate sau nu mai poate fi contestată prin mijloace obișnuite;

j) *informații preexistente* — probe care există indiferent de procedurile unei autorități de concurență ori dacă aceste informații se află sau nu în dosarul unei autorități de concurență;

k) *instanță judecătorească* — orice instanță dintr-un stat membru, în sensul art. 267 din *TFUE*, care are competență, prin căi de atac ordinare, de a exercita controlul judecătorec asupra deciziilor unei autorități de concurență sau controlul judiciar asupra hotărârilor judecătorești privind deciziile respective, indiferent dacă instanța respectivă are competența de constatare a unei încălcări a legislației în materie de concurență;

l) *încălcarea legislației în materie de concurență* — o încălcare a art. 101 sau 102 din *TFUE* sau a legislației naționale în materie de concurență;

m) *întreprindere* — orice entitate economică angajată într-o activitate constând în oferirea de bunuri sau de servicii pe o piață dată, indiferent de statutul său juridic și de modul de finanțare, astfel cum este definită în jurisprudența Uniunii Europene;

n) *legislația națională în materie de concurență* — dispozițiile Legii concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care urmăresc predominant același

obiectiv ca și art. 101 și 102 din TFUE, excluzând dispozițiile de drept național care impun sancțiuni penale persoanelor fizice, cu excepția cazului în care aceste sancțiuni penale constituie mijloacele de a asigura respectarea normelor de concurență aplicabile întreprinderilor;

o) *parte prejudiciată* — o persoană care a suferit un prejudiciu cauzat de o încălcare a legislației în materie de concurență;

p) *program de clemență* — un program privind aplicarea art. 101 din TFUE sau a art. 5 din Legea nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în baza căruia un participant la o înțelegere de tip cartel, în mod independent de celelalte întreprinderi implicate în cartel, cooperează în cadrul unei investigații desfășurate de o autoritate de concurență, furnizând în mod voluntar informații pe care le are acesta despre cartel și rolul său în cadrul cartelului, primind în schimb, printr-o decizie sau prin întreruperea procedurilor, imunitate la amenzi sau o reducere a cuantumului amenzilor care ar urma să fie impuse pentru implicarea sa în cartel;

q) *propunere de încheiere a unei tranzacții* — informarea voluntară a unei autorități de concurență de către o întreprindere sau în numele acesteia, care cuprinde recunoașterea sau renunțarea la litigiul de către întreprinderea în cauză, cu privire la participarea sa la o încălcare a legislației în materie de concurență și asumarea răspunderii sale pentru încălcarea respectivă, informare redactată în mod specific pentru ca autoritatea de concurență să poată aplica o procedură simplificată sau accelerată;

r) *suprapreț* — diferența dintre prețul plătit în realitate și prețul care ar fi prevalat în absența unei încălcări a legislației în materie de concurență;

s) *soluționare alternativă a litigiului* — orice mecanism prin care părțile ajung la o soluționare extrajudiciară a unui litigiu privind o cerere de despăgubire, precum și soluționarea pe calea arbitrajului.

ARTICOLUL 3

Dreptul la acțiune

(1) Orice persoană care a suferit un prejudiciu cauzat de o practică anticoncurențială interzisă potrivit prevederilor Legii nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și/sau ale art. 101 sau 102 din TFUE poate solicita și obține repararea integrală a prejudiciului respectiv.

(2) Despăgubirile integrale repun persoanele care au suferit un prejudiciu în situația în care s-ar fi aflat dacă legislația în materie de concurență nu ar fi fost încălcată. Despăgubirea integrală include pierderea efectivă, profitul de care este lipsită persoana prejudiciată, precum și plata dobânzii aferente.

(3) Despăgubirea integrală în temeiul prezentei ordonanțe de urgență nu poate conduce la o îmbogățire fără justă cauză, indiferent dacă despăgubirea integrală se produce în urma unor despăgubiri punitive, multiple sau de altă natură.

ARTICOLUL 4

Competența instanțelor judecătorești

Competența de a soluționa cererile de reparare a prejudiciului cauzat de întreprinderi ca urmare a unei încălcări a legislației în materie de concurență revine Tribunalului București. Hotărârea tribunalului poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel București, împotriva hotărârii acesteia putând fi declarat recurs la Înalta Curte de Casație și Justiție.

ARTICOLUL 5

Divulgarea probelor

(1) În cadrul procedurilor dintr-o acțiune în despăgubire, la cererea unui reclamant care a prezentat o justificare întemeiată conținând faptele și mijloacele de probă disponibile pentru a dovedi caracterul plauzibil al cererii sale de despăgubiri, instanța de judecată poate dispune divulgarea de probe relevante de către pârât sau de către un terț, sub rezerva condițiilor prevăzute de prezentul articol și de art. 6—8. La cererea pârâtului, instanța de judecată poate dispune divulgarea de probe relevante de către reclamant sau de către un terț.

(2) Instanța judecătorească poate dispune divulgarea unor elemente determinate de probă sau a unor categorii relevante de probe delimitate în motivare pe cât de precis și de strict posibil.

(3) Instanța judecătorească limitează divulgarea probelor la ceea ce este proporțional. La stabilirea proporționalității divulgării solicitate de către o parte, instanța ia în considerare interesele legitime ale tuturor părților și terților vizați, în special:

a) măsura în care cererea sau apărarea este susținută cu fapte și probe disponibile care să justifice cererea de divulgare de probe;

b) amploarea și costul divulgării, în special pentru eventualii terți implicați, inclusiv pentru a evita căutarea de informații nespecifice, care este puțin probabil să fie relevantă pentru părțile în procedură;

c) dacă probele a căror divulgare se cere conțin informații confidențiale, în special informații privind eventuali terți, precum și ce mecanisme sunt disponibile pentru protecția unor astfel de informații confidențiale.

(4) Instanțele judecătorești au competența de a dispune divulgarea de probe care conțin informații confidențiale atunci când le consideră relevante pentru acțiunile în despăgubire, cu luarea măsurilor adecvate de protecție a acestor informații.

(5) Instanța judecătorească poate adopta măsuri efective de protecție a informațiilor confidențiale, precum:

a) ștergerea fragmentelor sensibile din textul documentelor;

b) desfășurarea audierilor fără prezența publicului;

c) limitarea numărului de persoane autorizate să aibă acces la probe la reprezentanții legali și avocații părților sau experților desemnați;

d) elaborarea rapoartelor de expertiză într-un mod care să asigure protecția confidențialității informațiilor;

e) orice alte măsuri prevăzute de lege pentru asigurarea confidențialității probelor divulgate.

(6) Interesul pe care întreprinderile îl au de a evita acțiunile în despăgubire ca urmare a unei încălcări a legislației în materie de concurență nu constituie un interes care să justifice acordarea de protecție.

(7) Instanța judecătorească va dispune divulgarea de probe cu respectarea secretului profesional.

(8) În scopul discutării necesității de divulgare a probelor deținute de terț, instanța judecătorească va dispune audierea acestuia, în camera de consiliu, cu citarea părților.

ARTICOLUL 6

Divulgarea de probe incluse în dosarul unei autorități în materie de concurență

(1) În privința solicitărilor de divulgare a unor probe incluse în dosarul unei autorități de concurență se aplică prezentul articol, în plus față de prevederile art. 5.

(2) Instanța judecătorească poate solicita divulgarea probelor din dosarul unei autorități de concurență numai atunci când acestea nu pot fi obținute de la o altă parte sau de la un terț.

(3) La primirea probelor solicitate autorității de concurență conform alin. (2), instanța judecătorească asigură protecția corespunzătoare a documentelor ce conțin secrete de afaceri sau informații confidențiale în sensul legislației în materie de concurență.

(4) Atunci când există o decizie a unei autorități de concurență prin care este sancționată o practică anticoncurențială, în soluționarea cererilor privind acordarea de despăgubiri, instanța judecătorească va putea solicita autorității de concurență documentele din cadrul dosarului care a stat la baza emiterii deciziei. În acest scop, primind aceste documente, instanța va asigura respectarea confidențialității informațiilor reprezentând secrete de afaceri, precum și a altor informații calificate drept confidențiale.

(5) Prezentul articol nu aduce atingere normelor privind liberul acces la informațiile de interes public în temeiul Legii nr. 544/2001 privind accesul liber la informațiile de interes public, cu modificările și completările ulterioare.

(6) Prezentul articol nu aduce atingere normelor și practicilor care se întemeiază pe legislația Uniunii Europene sau legislația națională privind protecția documentelor interne ale autorităților de concurență și a corespondenței dintre autoritățile de concurență, respectiv prevederile Comunicării Comisiei privind regulile de acces la dosarul Comisiei în cauzele în temeiul articolelor 81 și 82 din Tratatul CE, articolelor 53, 54 și 57 din Acordul SEE și Regulamentului (CE) nr. 139/2004 al Consiliului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. 325C din 22 decembrie 2005, și ale Instrucțiunilor privind regulile de acces la dosarul Consiliului Concurenței, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 438/2016, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 525 din 21 iulie 2016.

(7) La evaluarea proporționalității unei cereri de divulgare de informații, în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (3), instanța judecătorească examinează și următoarele:

a) dacă cererea a fost formulată în mod specific în ceea ce privește natura, obiectul sau conținutul documentelor transmise autorității de concurență sau păstrate în dosarul acesteia și nu a fost o cerere nespecifică privind documente transmise autorității de concurență;

b) dacă partea care solicită divulgarea realizează acest lucru în ceea ce privește o acțiune în despăgubire în fața instanței judecătorești;

c) dacă, prin aplicarea alin. (2) și (8) sau ca urmare a cererii autorității de concurență făcute în conformitate cu prevederile alin. (13), este garantată eficacitatea asigurării respectării legislației în materie de concurență la nivel public.

(8) Instanța judecătorească poate dispune divulgarea următoarelor categorii de probe numai după ce autoritatea de concurență, prin adoptarea unei decizii sau a unui alt act administrativ, și-a încheiat procedurile:

a) informații care au fost pregătite de o persoană fizică sau juridică în mod specific în cadrul procedurilor desfășurate de Consiliul Concurenței;

b) informații pe care Consiliul Concurenței le-a redactat și le-a transmis părților în cursul procedurilor sale;

c) propunerile de încheiere a unei tranzacții care au fost retrase.

(9) În cadrul acțiunilor în despăgubire, instanța judecătorească nu poate dispune, în niciun moment, ca o parte

în proces sau un terț să divulge oricare dintre următoarele categorii de probe:

a) declarațiile de clemență;

b) propunerile de încheiere a unei tranzacții.

(10) Reclamanții pot prezenta o cerere motivată pentru accesul instanței la probele prevăzute la alin. (9) lit. a) sau b) cu scopul exclusiv de a se asigura asupra conformității conținutului lor cu definițiile prevăzute la art. 2 lit. h) și q). În cadrul evaluării acestei cereri, instanța de judecată poate solicita asistență numai de la autoritatea de concurență competentă. Autorii probelor respective pot avea, de asemenea, posibilitatea de a fi audiați. Instanța de judecată nu oferă celorlalte părți sau unor terți accesul la probele respective.

(11) În cazul în care doar o parte din probele cerute intră sub incidența alin. (9), cealaltă parte a probelor se divulgă în conformitate cu prevederile prezentului articol, în funcție de categoria în care se încadrează.

(12) Divulgarea de probe din dosarul unei autorități de concurență, care nu se încadrează în niciuna dintre categoriile prevăzute la alin. (8) și (9), poate fi dispusă în cadrul acțiunilor în despăgubire în orice moment, fără a aduce atingere prezentului articol.

(13) Autoritatea de concurență, din oficiu, poate înainta observații instanței judecătorești cu privire la proporționalitatea cererilor de divulgare de probe ce au fost prezentate acesteia.

ARTICOLUL 7

Limitări privind utilizarea probelor obținute exclusiv prin accesul la dosarul unei autorități de concurență

(1) Probele din categoriile enumerate la art. 6 alin. (9) care sunt obținute de către o persoană fizică sau juridică exclusiv prin accesul la dosarul unei autorități de concurență nu pot fi administrate în cadrul acțiunilor în despăgubire, fiind considerate inadmisibile.

(2) Până la finalizarea procedurii autorității de concurență, prin adoptarea unei decizii sau într-un alt mod, probele din categoriile enumerate la art. 6 alin. (8) și care sunt obținute de către o persoană fizică sau juridică exclusiv prin accesul la dosarul respectivei autorități în materie de concurență sunt considerate inadmisibile în cadrul acțiunilor în despăgubire.

(3) Probele obținute de către o persoană fizică sau juridică exclusiv prin accesul la dosarul unei autorități de concurență și care nu intră sub incidența alin. (1) sau (2) pot fi utilizate în cadrul unei acțiuni în despăgubire numai de către persoana respectivă sau de către o persoană fizică sau juridică ce a succedat în drepturi persoanei respective, inclusiv o persoană care a achiziționat drepturile litigioase ale persoanei respective.

ARTICOLUL 8

Sanțiuni

(1) Instanța judecătorească poate sancționa părțile, terții și reprezentanții legali ai acestora cu amendă între 500 și 5.000 lei pentru persoane fizice și între 0,1 și 1% din cifra de afaceri realizată anul anterior pentru persoane juridice, pentru următoarele fapte săvârșite în legătură cu procesul:

a) neprezentarea unei probe față de care instanța judecătorească a dispus divulgarea de către cel care o deține sau refuzul de prezentare a acesteia, la termenul fixat în acest scop de instanță;

b) distrugerea probelor relevante pentru soluționarea litigiului;

c) nerespectarea sau refuzul de a se conforma măsurilor dispuse de instanța judecătorească pentru a proteja informațiile confidențiale;

d) încălcarea limitărilor privind utilizarea probelor prevăzute la art. 5—7.

(2) Pentru faptele prevăzute la alin. (1), amenda se stabilește în funcție de gravitatea faptei de către instanța judecătorească în fața căreia s-a săvârșit fapta, prin încheiere executorie, pentru a fi eficientă, proporțională și cu efect de descurajare. Prevederile art. 190, 191 și 295 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.

(3) Aplicarea amenzilor prevăzute la alin. (1) nu înlătură răspunderea penală, în cazul în care fapta constituie infracțiune.

ARTICOLUL 9

Efectul deciziilor definitive

(1) O încălcare a legislației în materie de concurență, constatată printr-o decizie definitivă a Consiliului Concurenței sau a Comisiei Europene ori printr-o hotărâre definitivă a unei instanțe judecătorești, se consideră a fi stabilită în mod irefragabil pentru instanța de judecată investită cu soluționarea unei acțiuni în despăgubire în temeiul legislației în materie de concurență.

(2) O decizie sau hotărâre definitivă, prevăzută la alin. (1), pronunțată într-un alt stat membru al Uniunii Europene face dovada, până la proba contrară, a faptului că a avut loc o încălcare a legislației în materie de concurență și, după caz, poate fi evaluată împreună cu alte probe introduse de părți.

(3) Prezentul articol nu aduce atingere drepturilor și obligațiilor instanței judecătorești prevăzute la art. 267 din TFUE.

ARTICOLUL 10

Termene de prescripție

(1) Prin derogare de la prevederile art. 2.517 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, dreptul la acțiunea în despăgubire se prescrie în termen de 5 ani. Termenul de prescripție nu începe să curgă înainte de încetarea încălcării legislației în materie de concurență și înainte ca reclamantul să fi cunoscut sau să fi trebuit să fi cunoscut:

a) comportamentul adoptat și faptul că acesta constituie o încălcare a legislației în materie de concurență;

b) faptul că încălcarea legislației în materie de concurență i-a adus un prejudiciu; și

c) identitatea autorului încălcării.

(2) Prin derogare de la prevederile art. 2.532 din Legea nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare, prescripția nu începe să curgă, iar, dacă a început să curgă, ea se suspendă pe perioada în care o autoritate în materie de concurență desfășoară acțiuni în scopul investigării sau proceduri cu privire la o încălcare a legislației în materie de concurență la care se referă acțiunea în despăgubire. Suspendarea încetează la un an după ce decizia de constatare a încălcării rămâne definitivă sau după ce procedurile încetează în alt mod.

(3) În scopul aplicării prevederilor art. 11 alin. (2) lit. b) și alin. (4) lit. b), în situația în care nu este posibil obținerea de despăgubiri de la celelalte întreprinderi care au fost implicate în aceeași încălcare a legislației în materie de concurență din cauza incapacității de plată, prescripția dreptului la acțiunea în

despăgubire față de o întreprindere mică sau mijlocie, denumită în continuare IMM, sau un beneficiar de imunitate nu începe să curgă înainte de împlinirea unui termen de 3 ani de la data la care hotărârea judecătorească de declarare a falimentului celorlalte întreprinderi a rămas definitivă.

(4) Prescripția nu începe să curgă, iar, dacă a început să curgă, ea se suspendă pe durata procesului de soluționare alternativă a litigiului. Suspendarea termenului de prescripție produce efecte numai în privința părților care sunt sau au fost implicate sau reprezentate în soluționarea alternativă a litigiului.

ARTICOLUL 11

Răspunderea în solidar

(1) Întreprinderile care au încălcat legislația în materie de concurență printr-un comportament comun sunt răspunzătoare, în solidar, pentru prejudiciul cauzat de încălcarea legislației în materie de concurență. Fiecare dintre întreprinderile respective are obligația de despăgubire integrală a prejudiciului, iar partea prejudiciată are dreptul de a solicita despăgubiri integrale de la oricare dintre acestea până când este despăgubită integral.

(2) Fără a aduce atingere dreptului la despăgubiri integrale, astfel cum este prevăzut la art. 3, în cazul în care autorul încălcării este IMM, în sensul definiției din Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii, acesta este responsabil:

a) numai față de cumpărătorii săi direcți și indirecti, în cazul în care cota sa de piață de pe piața relevantă a fost mai mică de 5% în orice moment de pe durata încălcării legislației în materie de concurență, iar aplicarea normelor obișnuite de răspundere în solidar ar periclita iremediabil viabilitatea sa economică și ar atrage pierderea totală a valorii activelor sale;

b) față de alte părți prejudiciate, numai în cazul în care nu se poate obține despăgubirea integrală de la celelalte întreprinderi care au fost implicate în aceeași încălcare a legislației în materie de concurență.

(3) Excepția prevăzută la alin. (2) nu se aplică în cazul în care:

a) IMM a avut un rol de inițiator al practicii anticoncurențiale sau a constrâns alte întreprinderi să participe ori să rămână parte la încălcarea respectivă; sau

b) s-a constatat anterior încălcarea de către IMM a legislației în materie de concurență.

(4) Întreprinderea care beneficiază de imunitate la amendă este răspunzătoare, în solidar:

a) față de cumpărătorii sau furnizorii săi direcți și indirecti; și

b) față de alte părți prejudiciate, numai în cazul în care nu se poate obține despăgubirea integrală de la celelalte întreprinderi care au fost implicate în aceeași încălcare a legislației în materie de concurență.

(5) Întreprinderea implicată într-o practică anticoncurențială se poate îndrepta cu acțiune în regres împotriva oricărei alte întreprinderi implicate în respectiva încălcare pentru a recupera contribuția plătită pe seama acestora, al cărei quantum este stabilit având în vedere răspunderea lor relativă pentru prejudiciul cauzat de încălcarea legislației în materie de concurență. Quantumul contribuției unei întreprinderi implicate în practica anticoncurențială și careia i s-a acordat imunitate la amendă în cadrul unui program de clemență nu va depăși quantumul prejudiciului cauzat de aceasta cumpărătorilor sau furnizorilor proprii, direcți sau indirecti.

(6) În cazul în care încălcarea legislației în materie de concurență a cauzat prejudicii altor părți decât cumpărătorilor sau furnizorilor proprii direcți sau indirecti ai autorilor încălcării, quantumul oricărei contribuții din partea unui beneficiar de imunitate către alți autori ai încălcării este stabilit având în vedere răspunderea sa relativă pentru prejudiciul respectiv.

ARTICOLUL 12

Transferul supraprețurilor și dreptul la despăgubiri integrale

(1) Pentru a asigura deplina eficacitate a dreptului la despăgubiri integrale, astfel cum este prevăzut la art. 3, oricine a suferit un prejudiciu poate solicita despăgubiri, indiferent dacă este un cumpărător direct sau indirect al autorului încălcării, nefiind acordate despăgubirile care depășesc prejudiciul cauzat efectiv reclamantului de încălcarea legislației în materie de concurență și în absența răspunderii autorului încălcării.

(2) Despăgubirile pentru pierderea efectivă, la orice nivel al lanțului de aprovizionare, nu vor depăși prejudiciul sub formă de suprapreț cauzat la acel nivel.

(3) Prezentul articol nu aduce atingere dreptului unei părți prejudiciate de a solicita și de a obține despăgubiri pentru pierderea de profit cauzată de transferul parțial sau integral al supraprețului.

(4) Prevederile prezentei ordonanțe de urgență se aplică în mod corespunzător atunci când încălcarea legislației în materie de concurență se produce la nivelul aprovizionării autorului încălcării.

(5) Instanța judecătorească, în litigiul aflat pe rolul său, are competența de a estima cota din suprapreț care a fost transferată.

ARTICOLUL 13

Invocarea transferului în apărare

(1) Pârâțul într-o acțiune în despăgubire poate invoca în apărarea sa împotriva unei cereri de despăgubiri faptul că reclamantul a transferat integral sau parțial supraprețul rezultat din încălcarea legislației în materie de concurență.

(2) Sarcina probei privind transferul supraprețului revine pârâțului, care poate solicita divulgarea de informații din partea reclamantului sau din partea terților.

ARTICOLUL 14

Cumpărătorii indirecti

(1) Atunci când într-o acțiune în despăgubire existența unei cereri de despăgubiri sau quantumul despăgubirilor care trebuie acordate depinde de faptul dacă un suprapreț a fost transferat reclamantului sau de măsura în care un suprapreț a fost transferat reclamantului, luând în considerare practica comercială potrivit căreia creșterile de prețuri sunt transferate în aval de-a lungul lanțului de aprovizionare, sarcina probei pentru a dovedi existența și amploarea unui astfel de transfer revine reclamantului, care poate solicita divulgarea de informații din partea pârâțului sau din partea terților.

(2) În situația menționată la alin. (1), cumpărătorul indirect se consideră că a dovedit existența transferului asupra sa atunci când acesta a arătat că:

a) pârâțul a săvârșit o încălcare a legislației în materie de concurență;

b) încălcarea legislației în materie de concurență a avut ca rezultat un suprapreț pentru cumpărătorul direct al pârâțului; și

c) a achiziționat bunurile sau serviciile care au făcut obiectul încălcării legislației în materie de concurență sau a achiziționat bunuri sau servicii rezultând din respectivele bunuri sau servicii ori conținând respectivele bunuri sau servicii.

(3) Prevederile alin. (2) nu se aplică în cazul în care pârâțul poate demonstra că supraprețul nu a fost transferat sau nu a fost transferat integral cumpărătorului indirect.

ARTICOLUL 15

Acțiuni în despăgubire introduse de reclamanți de la niveluri diferite ale lanțului de aprovizionare

(1) Pentru a se evita ca acțiunile în despăgubire din partea unor reclamanți de la niveluri diferite ale lanțului de aprovizionare să ducă la o răspundere multiplă sau la absența răspunderii autorului încălcării, în evaluarea îndeplinirii cerințelor privind sarcina probei rezultate din aplicarea art. 13 și 14, instanțele judecătorești sesizate cu privire la o acțiune în despăgubire pot lua în considerare, în mod corespunzător, oricare dintre următoarele:

a) acțiunile în despăgubire care sunt legate de aceeași încălcare a legislației în materie de concurență, dar sunt introduse de reclamanți de la alte niveluri ale lanțului de aprovizionare;

b) hotărârile pronunțate în acțiunile în despăgubire, astfel cum sunt prevăzute la lit. a);

c) informațiile relevante cu caracter public și care rezultă din cazuri de asigurare a respectării legislației în materie de concurență la nivel public.

(2) Prevederile prezentului articol nu aduc atingere drepturilor și obligațiilor instanțelor judecătorești prevăzute la art. 30 din Regulamentul (UE) nr. 1.215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială.

ARTICOLUL 16

Cuantificarea prejudiciului

(1) Instanța judecătorească are competența de a estima quantumul prejudiciului în litigiul aflat pe rolul acesteia, asigurându-se că nici sarcina probei și nici standardul probatoriu necesar pentru cuantificarea prejudiciului nu fac practic imposibilă sau excesiv de dificilă exercitarea dreptului la despăgubiri integrale.

(2) Se prezumă că încălcările sub forma unor carteluri provoacă prejudicii constând în creșterea prețului produselor sau serviciilor vizate de cartel cu 20%. Autorul încălcării poate răsturna o astfel de prezumție.

(3) Se prezumă că încălcările sub forma abuzului de poziție dominantă provoacă prejudicii. Autorul încălcării poate răsturna o astfel de prezumție.

(4) În cadrul unei proceduri referitoare la o acțiune în despăgubire, Consiliul Concurenței poate, la cererea instanței judecătorești, să acorde asistență acesteia în vederea determinării quantumului despăgubirilor, dacă autoritatea de concurență consideră adecvată această asistență.

ARTICOLUL 17

Efectele soluționării alternative a litigiilor

(1) Fără a aduce atingere prevederilor art. 541—621 din Legea nr. 134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în materie de arbitraj, instanțele judecătorești sesizate

cu privire la o acțiune în despăgubire își pot suspenda procedurile pentru maximum 2 ani atunci când părțile din cadrul procedurilor respective sunt implicate în soluționarea alternativă a litigiului privind cererea vizată de acțiunea în despăgubire respectivă.

(2) În urma unei soluționări alternative a litigiului, cererea părții prejudiciate este redusă cu cota din prejudiciul cauzat acesteia de către coautorul încălcării legislației în materie de concurență care a procedat la soluționarea alternativă a litigiului.

(3) Partea restantă din cererea părții prejudiciate poate fi pretinsă numai coautorilor încălcării care nu au procedat la soluționarea alternativă a litigiului. Coautorii încălcării nu pot recupera o contribuție pentru partea restantă din cererea părții prejudiciate din partea coautorului încălcării care a procedat la soluționarea alternativă a litigiului.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), în cazul în care coautorii încălcării care nu au procedat la soluționarea alternativă a litigiului nu pot plăti despăgubirile care corespund părții restante de la cererii din partea părții prejudiciate care a procedat la soluționarea alternativă a litigiului, partea prejudiciată poate pretinde partea restantă din cerere coautorului încălcării care a procedat la soluționarea alternativă a litigiului. Această excepție poate fi exclusă în mod expres prin acordul de soluționare alternativă a litigiului.

(5) La determinarea cuantumului contribuției pe care un coautor al încălcării îl poate recupera de la oricare alt coautor al încălcării în conformitate cu partea de răspundere care revine fiecăruia pentru prejudiciul adus de încălcarea legislației în materie de concurență, instanța judecătorească ține cont în mod corespunzător de orice despăgubiri plătite în temeiul unei soluționări alternative a litigiului în care este implicat coautorul încălcării.

ARTICOLUL 18

Factor atenuant pentru individualizarea sancțiunilor aplicate de Consiliul Concurenței

(1) Consiliul Concurenței poate reține ca factor atenuant pentru individualizarea sancțiunii, în decizia de constatare și sancționare a unei fapte anticoncurențiale, existența plății de despăgubiri în urma unor soluționări alternative a litigiilor.

(2) În situațiile în care există mai multe persoane prejudiciate, Consiliul Concurenței poate reține, ca factor atenuant pentru individualizarea sancțiunii, existența unui mecanism de acordare a despăgubirilor asumat de către autorii încălcării legislației în materie de concurență, având ca finalitate înlăturarea consecințelor faptei anticoncurențiale. Prin acceptarea de către Consiliul Concurenței a unui mecanism de acordare a despăgubirilor, aplicarea lui de către contravenient devine obligatorie, nerespectarea acestei obligații impuse prin decizie atrăgând răspunderea contravențională potrivit prevederilor Legii nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

ARTICOLUL 19

Legea aplicabilă

Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se completează cu prevederile Legii nr. 134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare.

ARTICOLUL 20

Aplicarea în timp

(1) Dispozițiile de drept material ale prezentei ordonanțe de urgență nu se aplică retroactiv.

(2) Prevederile de procedură ale prezentei ordonanțe de urgență se aplică și acțiunilor în despăgubire introduse începând cu data de 26 decembrie 2014.

ARTICOLUL 21

Legea concurenței nr. 21/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 153 din 29 februarie 2016, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Prin *întreprindere*, în sensul prezentei legi, se înțelege orice entitate angajată într-o activitate economică constând în oferirea de bunuri sau de servicii pe o piață dată, indiferent de statutul său juridic și de modul de finanțare, astfel cum este definită în jurisprudența Uniunii Europene.”

2. La articolul 4, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

„(6) Întreprinderile transmit la cererea Consiliului Concurenței prețurile de vânzare a produselor comercializate de acestea, în vederea realizării de analize, studii de piață sau comparații de preț incluse în platformele online destinate informării consumatorilor. În acest scop, selectarea sectoarelor din economie incluse în platformele online se realizează de către Consiliul Concurenței, cu consultarea autorității de reglementare din sectorul respectiv.”

3. La articolul 15, după alineatul (13) se introduce un nou alineat, alineatul (14), cu următorul cuprins:

„(14) În vederea asigurării garanțiilor de independență și stabilitate ale Consiliului Concurenței, necesare pentru consolidarea caracterului de autoritate autonomă națională în domeniul concurenței, procedura privind selecția și numirea membrilor Plenului Consiliului Concurenței se va desfășura și finaliza potrivit prevederilor legale în vigoare la momentul declanșării.”

4. La articolul 21, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — (1) În vederea exercitării atribuțiilor sale, Consiliul Concurenței elaborează și adoptă un regulament de procedură, precum și un regulament de organizare și funcționare și își constituie aparatul propriu, la nivel central și local.”

5. La articolul 25 alineatul (1), litera j) se modifică și va avea următorul cuprins:

„j) urmărește aplicarea dispozițiilor legale și a altor acte normative incidente în domeniul de reglementare al prezentei legi și poate recomanda autorităților competente modificarea actelor normative care au sau pot avea impact anticoncurențial;”

6. La articolul 38, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alineatele (31) și (32), cu următorul cuprins:

„(31) În cursul inspecției inopinate, informațiile stocate sau arhivate în mediul electronic pot fi copiate integral și ridicate pe suport electronic, cu aplicarea de sigilii, urmând ca prelevarea informațiilor necesare investigației să se realizeze în prezența reprezentantului întreprinderii/asociației de întreprinderi, la sediul Consiliului Concurenței.

(32) Măsurile prevăzute la alin. (11) se realizează în baza ordinului emis de președintele Consiliului Concurenței și a autorizării judiciare, prevederile art. 40 fiind aplicabile în mod corespunzător.”

7. La articolul 38, alineatul (12) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(12) Exercițarea puterilor de inspecție se face în conformitate cu Regulamentul de procedură al Consiliului Concurenței.”

8. Articolul 52 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 52. — (1) Sunt nule de drept orice înțelegeri sau decizii interzise prin art. 5 și 6 din prezenta lege, precum și prin art. 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, respectiv orice angajamente, convenții ori clauze contractuale raportându-se la o practică anticoncurențială, precum și orice acte care încalcă prevederile art. 8.

(2) Prin excepție de la dispozițiile art. 53—59, întreprinderile care se încadrează în categoria microîntreprinderilor au posibilitatea achitării amenzilor contravenționale aplicate prin actele administrative de sancționare emise de formațiunile deliberative ori de inspectorii de concurență, în conformitate cu art. 22 alin. (2) din Legea nr. 203/2018 privind măsuri de eficientizare a achitării amenzilor contravenționale, cu modificările ulterioare.”

9. După articolul 54¹ se introduce un nou articol, articolul 54², cu următorul cuprins:

„Art. 54². — Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 20.000 lei la 50.000 lei neîndeplinirea obligației prevăzute la art. 4 alin. (6).”

10. La articolul 55 alineatul (1), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 55. — (1) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă ce nu poate depăși 10% din cifra de afaceri totală mondială realizată de întreprinderea sau asocierea de întreprinderi în anul financiar anterior sancționării următoarele fapte, săvârșite cu intenție sau din neglijență de întreprinderi sau asocieri de întreprinderi:”

11. La articolul 55, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Minimul amenzii pentru contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. a)—e) nu poate fi mai mic de 0,5% din veniturile totale realizate pe teritoriul României de întreprindere sau asocierea de întreprinderi în anul financiar anterior sancționării.”

12. La articolul 55, după alineatul (5) se introduc două noi alineate, alineatele (6) și (7), cu următorul cuprins:

„(6) Prin excepție de la dispozițiile alin. (1), în privința contravențiilor prevăzute la lit. b)—e) din același alineat care sunt săvârșite în domeniul concentrărilor economice de o persoană nerezidentă, cifra de afaceri la care se aplică amenda se înlocuiește cu suma următoarelor venituri:

a) cifra de afaceri realizată de către fiecare dintre întreprinderile înregistrate în România controlate de contravenient;

b) veniturile obținute din România de către fiecare dintre întreprinderile nerezidente controlate de contravenient;

c) veniturile proprii, obținute din România de către contravenient și înregistrate în situațiile financiare individuale ale acestuia.

(7) Prin *persoană nerezidentă* se înțelege orice persoană străină, precum și orice alte entități străine, inclusiv organisme de plasament colectiv fără personalitate juridică, care nu sunt înregistrate în România, potrivit legii.”

13. La articolul 57, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 57. — (1) Individualizarea sancțiunilor prevăzute la art. 53—56 se face ținând seama de gravitatea și durata faptei, cu respectarea principiului eficacității, proporționalității și al efectului disuasiv al sancțiunii aplicate. Prin instrucțiuni adoptate de către Consiliul Concurenței se stabilesc și celelalte elemente în funcție de care se face individualizarea sancțiunilor, precum:

a) reperle financiare intermediare în funcție de care se va stabili cuantumul final al amenzii în limita maximă prevăzută de lege, precum veniturile totale realizate pe teritoriul României sau alte tipuri de venituri;

b) circumstanțele atenuante și agravante;

c) capacitatea întreprinderii de a plăti amenda;

d) majorarea specifică pe care o poate stabili Consiliul Concurenței în realizarea efectului disuasiv.”

14. La articolul 57, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Noțiunile de intenție și neglijență se interpretează în conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene cu privire la aplicarea art. 101 și 102 din TFUE.”

15. La articolul 60, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Sancțiunile pentru contravențiile prevăzute la art. 53 lit. a)—c), art. 54, 54¹, 54² și art. 55 alin. (1) lit. d) și e), precum și amenzile cominatorii prevăzute la art. 59 se aplică de către comisiile Consiliului Concurenței, prin aceeași decizie prin care se constată săvârșirea contravenției sau incidența art. 59 alin. (1).”

16. La articolul 66, alineatele (2)—(5) se abrogă.

★

Prezenta ordonanță de urgență transpune Directiva 2014/104/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 noiembrie 2014 privind anumite norme care guvernează acțiunile în despăgubire în temeiul dreptului intern în cazul încălcărilor dispozițiilor legislației în materie de concurență a statelor membre și a Uniunii Europene, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 349 din 5 decembrie 2014, și art. 13 alin. (2) din Directiva (UE) 1/2019 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind oferirea de mijloace autorităților de concurență din statele membre astfel încât să fie mai eficace în aplicarea legii și privind garantarea funcționării corespunzătoare a pieței interne, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 11 din 14 ianuarie 2019.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Președintele Consiliului Concurenței,
Bogdan Marius Chiritoiu
Ministrul economiei, energiei și mediului de afaceri,
Virgil-Daniel Popescu
Ministrul afacerilor externe,
Bogdan Lucian Aurescu

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind reglementarea condițiilor pentru atribuirea și închirierea unor imobile, proprietate publică și privată a statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”

Având în vedere specificul activităților desfășurate de Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” care, potrivit actului normativ de înființare, implică atât activitățile de atribuire a spațiilor administrate de regie, aflate în proprietatea publică și privată a statului, către diferite categorii de beneficiari, cât și administrarea și închirierea unor spații de locuit și a celor cu altă destinație decât cea de locuit, proprietate publică și privată a statului,

luând în considerare necesitatea creării unui cadru legal specific care să reglementeze condițiile pentru închirierea unor imobile, proprietate publică și privată a statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” pentru îmbunătățirea întregului proces de închiriere a imobilelor proprietate publică și privată a statului, aflate în administrarea regiei, asigurându-se astfel administrarea eficientă a bunurilor statului,

în vederea eliminării eventualelor blocaje, dificultăți sau întârzieri înregistrate la momentul închirierii imobilelor aflate în administrarea regiei, cauzate de lipsa unor măsuri care să permită o simplificare și eficientizare a procesului decizional și a procedurilor interne aferente închirierii imobilelor proprietate publică și privată a statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”,

ținând cont de disfuncționalitățile și problemele întâmpinate ca urmare a aplicării dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, în materia închirierii bunurilor proprietate publică și privată a statului, raportat la complexitatea, dinamica și natura activităților desfășurate de Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” potrivit obiectului de activitate al regiei și serviciului public prestat, așa cum acesta este consacrat prin actul normativ de înființare,

luând în considerare urgența atribuirii imobilelor către categoriile de beneficiari solicitanți potrivit obiectului specific de activitate al regiei, precum și urgența diminuării impactului financiar negativ generat din lipsa de fonduri provenite din închirierea imobilelor proprietate publică și privată a statului, inclusiv nevoia de a lua unele măsuri legislative de simplificare a procedurii de închiriere a imobilelor proprietate publică și privată a statului în vederea eliminării întârzierilor sau blocajelor înregistrate în derularea procedurilor de închiriere și care au provocat pierderi financiare substanțiale,

având în vedere apariția unor situații excepționale cauzate de instituirea stării de alertă prin Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de disfuncționalitățile și blocajele înregistrate în cadrul procedurii de închiriere a imobilelor proprietate publică și privată a statului organizate și desfășurate de regie, precum și de necesitatea asigurării atribuirii imobilelor către categoriile de beneficiari care își desfășoară activitățile în interesul general al statului, precum și de nevoia unor măsuri de simplificare și eficientizare a procesului decizional și a procedurilor interne de închiriere pe bază de licitație publică a imobilelor aflate în administrarea regiei,

având în vedere faptul că neadoptarea măsurilor propuse prin prezenta ordonanță de urgență va genera efecte negative, concretizate din lipsa unor venituri substanțiale care asigură acoperirea cheltuielilor pentru susținerea activității desfășurate de regie, efectuarea cheltuielilor necesare pentru imobilele aflate în administrare, precum și încasarea sumelor provenite din chiria la bugetul de stat,

în considerarea faptului că aceste elemente constituie urgența luării unor măsuri pentru asigurarea închirierii imobilelor proprietate publică și privată a statului și satisfacerea nevoilor categoriilor speciale de beneficiari de interes public național sau local aflate în administrarea regiei, în condiții de legalitate, stabilitate, economicitate și eficiență economică, în considerarea faptului că toate aceste elemente vizează interesul public și constituie situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

CAPITOLUL I

Atribuirea imobilelor proprietate publică și privată a statului aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”

Art. 1. — Prin derogare de la dispozițiile art. 333—344 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, atribuirea și închirierea imobilelor proprietate publică și privată a statului aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, denumită în continuare *R.A.-A.P.P.S.*, se face potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, cu excepția celor care sunt reglementate prin legi speciale.

Art. 2. — (1) Atribuirea imobilelor proprietate publică și privată a statului se face la cererea beneficiarilor prevăzuți la art. 3 alin. (1) de către *R.A.-A.P.P.S.*, cu aprobarea Secretariatului General al Guvernului.

(2) Atribuirea imobilelor proprietate publică și privată a statului către beneficiarii prevăzuți la art. 3 alin. (1) se face pe o

perioadă de maximum 5 ani, cu posibilitatea prelungirii prin acte adiționale, prin acordul părților.

Art. 3. — (1) Imobilele, proprietate publică și privată a statului, aflate în administrarea *R.A.-A.P.P.S.*, pot fi atribuite, contra cost, cu destinația de sediu, către următoarele categorii de beneficiari:

a) ministere, autorități și instituții publice centrale și locale, finanțate integral de la bugetul de stat, precum și instituții din subordinea ministerelor, finanțate integral sau parțial de la bugetul de stat;

b) instituții publice centrale și locale, precum și instituții din subordinea acestora, altele decât cele prevăzute la lit. a);

c) partide politice, cabinete parlamentare și europarlamentare;

d) unități aparținând cultelor religioase, organizații sindicale, organizații neguvernamentale declarate de utilitate publică, conform legii.

(2) Tarifele de atribuire a spațiilor din imobilele aflate în proprietatea publică sau privată a statului și în administrarea R.A.-A.P.P.S. către beneficiarii prevăzuți la alin. (1) se stabilesc de către Consiliul de administrație al R.A.-A.P.P.S., cu aprobarea Secretariatului General al Guvernului, la propunerea sucursalei care administrează imobilul, pe criterii de eficiență economică, și vor include obligatoriu contravaloarea amortizării imobilului, a amortizării investițiilor proprii ale R.A.-A.P.P.S., a impozitelor și taxelor locale, a asigurării obligatorii a imobilului, a cheltuielilor indirecte, de întreținere și alte servicii solicitate, înregistrate în contabilitatea regiei cu imobilul respectiv, precum și a unei cote de profit.

Art. 4. — (1) Atribuirea spațiilor de locuit și a celor cu altă destinație decât cea de locuit, aparținând domeniului public sau privat al statului, pentru misiunile diplomatice, oficiile consulare, reprezentanțele organizațiilor internaționale interguvernamentale acreditate în România se face de către R.A.-A.P.P.S. contra cost, la cererea reprezentanților legali ai acestora, cu aprobarea Secretariatului General al Guvernului.

(2) Tarifele de atribuire a spațiilor din imobilele aflate în proprietatea publică sau privată a statului și în administrarea R.A.-A.P.P.S. către beneficiarii prevăzuți la alin. (1) se stabilesc de către Consiliul de administrație al R.A.-A.P.P.S., la propunerea sucursalei care administrează imobilul, pe criterii de eficiență economică.

(3) Atribuirea spațiilor de locuit și a celor cu altă destinație decât cea de locuit, aparținând domeniului public sau privat al statului, pentru beneficiarii prevăzuți la alin. (1) se face pe o perioadă de maximum 5 ani, cu posibilitatea prelungirii prin acte adiționale, prin acordul părților.

CAPITOLUL II

Închirierea prin licitație publică cu strigare a imobilelor proprietate publică și privată a statului aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”

Art. 5. — (1) Închirierea prin licitație publică cu strigare a imobilelor proprietate publică și privată a statului aflate în administrarea R.A.-A.P.P.S. se aprobă prin hotărârea Consiliului de administrație al acesteia.

(2) Hotărârea Consiliului de administrație al R.A.-A.P.P.S. va cuprinde următoarele elemente:

- datele de identificare și valoarea de inventar ale bunului care face obiectul închirierii;
- destinația dată bunului care face obiectul închirierii;
- durata închirierii;
- prețul minim al închirierii.

Art. 6. — Principiile care stau la baza atribuirii contractelor de închiriere a bunurilor proprietate publică și privată a statului sunt:

- transparența — punerea la dispoziția tuturor celor interesați a informațiilor referitoare la aplicarea procedurii pentru închirierea bunurilor proprietate publică și privată a statului;
- tratamentul egal — aplicarea, într-o manieră nediscriminatorie, de către R.A.-A.P.P.S., a criteriilor de atribuire a contractului de închiriere a bunurilor proprietate publică și privată a statului;
- proportionalitatea — orice măsură stabilită de R.A.-A.P.P.S. trebuie să fie necesară și corespunzătoare naturii contractului;
- nediscriminarea — aplicarea de către R.A.-A.P.P.S. a aceluiași reguli, indiferent de naționalitatea participanților la procedura de atribuire a contractului, potrivit condițiilor prevăzute în acordurile și convențiile la care România este parte;

e) libera concurență — asigurarea de către R.A.-A.P.P.S. a condițiilor pentru ca orice participant la procedura de atribuire să aibă dreptul de a deveni locatar în condițiile legii, ale convențiilor și acordurilor internaționale la care România este parte.

Art. 7. — (1) În vederea închirierii imobilelor, R.A.-A.P.P.S. stabilește prețul de pornire a licitației publice cu strigare, care nu poate fi mai mic decât prețul de piață determinat prin raport de evaluare de evaluatori persoane fizice sau juridice, autorizați, în condițiile legii, și selecția de către R.A.-A.P.P.S., cu respectarea legislației în vigoare.

(2) Prețul de pornire trebuie să acopere obligatoriu contravaloarea amortizării imobilului, a amortizării investițiilor proprii ale Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, a impozitelor și taxelor locale, a asigurării obligatorii a imobilului, a cheltuielilor indirecte, de întreținere înregistrate în contabilitatea regiei cu imobilul respectiv, a altor servicii incluse, după caz, precum și a unei cote de profit de maximum 10%.

(3) Răspunderea juridică privind corectitudinea stabilirii prețului prevăzut în raportul de evaluare revine exclusiv evaluatorului care a întocmit respectivul raport de evaluare.

Art. 8. — R.A.-A.P.P.S. efectuează următoarele operațiuni:

- ține evidența imobilelor supuse procedurii de atribuire, respectiv închiriere, conform prezentei ordonanțe de urgență;
- aprobă scoaterea la licitație publică cu strigare a imobilelor proprietate publică și privată a statului, aflate în administrarea sa;

c) stabilește prețul de pornire a licitației publice cu strigare, cu respectarea prevederilor art. 7 alin. (1) și (2), destinația și durata închirierii;

d) răspunde de organizarea și desfășurarea licitației publice cu strigare, în condițiile legii, și îndeplinește toate procedurile de închiriere.

Art. 9. — (1) Documentația de atribuire este alcătuită din:

- instrucțiuni privind organizarea și desfășurarea licitației;
- caietul de sarcini;
- fișa de date a procedurii;
- contractul-cadru conținând clauze contractuale obligatorii;
- formulare și modele de documente.

(2) R.A.-A.P.P.S. are obligația de a preciza în cadrul documentației de atribuire orice cerință, criteriu, regulă și alte informații necesare pentru a asigura participantului la licitație o informare completă, corectă și explicită cu privire la modul de aplicare a procedurii de licitație.

(3) R.A.-A.P.P.S. are dreptul de a impune în cadrul documentației de atribuire, în măsura în care acestea sunt compatibile cu obiectul contractului, condiții speciale de îndeplinire a contractului prin care se urmărește obținerea unor efecte de ordin economic sau în legătură cu protecția mediului.

(4) Garanția de participare este obligatorie și se stabilește la nivelul contravalorii a două chirii.

Art. 10. — (1) Instrucțiunile privind organizarea și desfășurarea licitației trebuie să cuprindă cel puțin următoarele elemente:

- informații generale ale Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, precum: denumirea, codul de identificare fiscală, adresa/sediul, datele de contact, persoana de contact;
- instrucțiuni privind organizarea și desfășurarea procedurii de licitație de închiriere;
- instrucțiuni privind înscrierea la licitație;
- informații detaliate și complete privind criteriile de atribuire aplicate pentru stabilirea câștigătorului;
- instrucțiuni privind modul de utilizare a căilor de atac;
- informații referitoare la clauzele contractuale obligatorii.

(2) În cazul în care R.A.-A.P.P.S. solicită garanție de participare, în documentația de atribuire se precizează natura și cuantumul lor.

Art. 11. — (1) Caietul de sarcini trebuie să cuprindă cel puțin următoarele elemente:

- informații generale privind obiectul închirierii;
- condiții generale ale închirierii;

c) condițiile de valabilitate pe care trebuie să le îndeplinească ofertele de înscriere;

d) clauze referitoare la încetarea contractului de închiriere de bunuri proprietate publică și privată.

(2) Elementele prevăzute la alin. (1) lit. a) includ cel puțin următoarele:

a) descrierea și identificarea bunului care urmează să fie închiriat;

b) destinația bunurilor ce fac obiectul închirierii;

c) durata închirierii.

Art. 12. — (1) În cazul procedurii de licitație, R.A.-A.P.P.S. are obligația să publice anunțul de licitație în Monitorul Oficial al României, Partea a VI-a, sau într-un cotidian local și într-un cotidian național de largă circulație și se afișează la sediul și pe pagina de internet a R.A.-A.P.P.S.

(2) Anunțul de licitație trebuie să cuprindă cel puțin următoarele elemente:

a) informații generale ale Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” precum: denumirea, codul de identificare fiscală, adresa, datele de contact, persoana de contact;

b) informații generale privind obiectul procedurii de licitație publică cu strigare, în special descrierea și identificarea bunului care urmează să fie închiriat;

c) informații privind documentația de atribuire: modalitatea sau modalitățile prin care persoanele interesate pot intra în posesia unui exemplar al documentației de atribuire; denumirea și datele de contact ale serviciului/compartimentului din cadrul R.A.-A.P.P.S. de la care se poate obține un exemplar din documentația de atribuire; costul și condițiile de plată pentru obținerea documentației, dacă este cazul; data-limită pentru solicitarea clarificărilor;

d) informații privind data și ora limită de înscriere la licitația publică cu strigare;

e) data și locul la care se va desfășura licitația publică cu strigare;

f) instanța competentă în soluționarea eventualelor litigii și termenele pentru sesizarea instanței.

(3) Anunțul de licitație se publică cu cel puțin 20 de zile calendaristice înainte de data-limită de înscriere la licitație.

(4) Orice persoană interesată are dreptul de a solicita și de a obține documentația de atribuire.

(5) R.A.-A.P.P.S. are dreptul de a opta pentru una dintre următoarele modalități de transmitere a documentației de atribuire către persoanele interesate:

a) asigurarea accesului direct, nerestricționat și deplin, prin mijloace electronice, la conținutul documentației de atribuire;

b) punerea la dispoziția persoanei interesate care a înaintat o solicitare în acest sens a unui exemplar din documentația de atribuire, pe suport hârtie și/sau pe suport magnetic.

(6) R.A.-A.P.P.S. are dreptul de a stabili un preț pentru obținerea documentației de atribuire care să acopere toate costurile ocazionate de organizarea și desfășurarea întregii proceduri de licitație.

(7) R.A.-A.P.P.S. are obligația să furnizeze documentația de atribuire către persoana interesată, care înaintează o solicitare în acest sens, în condițiile menționate la alin. (5) și (6).

(8) R.A.-A.P.P.S. are obligația de a furniza documentația de atribuire persoanei interesate cât mai repede posibil, într-o perioadă care nu trebuie să depășească 4 zile lucrătoare de la primirea unei solicitări din partea acesteia.

(9) Persoana interesată are obligația de a depune diligențele necesare, astfel încât respectarea de către R.A.-A.P.P.S. a perioadei prevăzute la alin. (8) să nu conducă la situația în care documentația de atribuire să fie pusă la dispoziția sa cu mai puțin de 5 zile lucrătoare înainte de data-limită pentru înscrierea la licitație.

(10) Persoana interesată are dreptul de a solicita clarificări privind documentația de atribuire, în termenul prevăzut în documentația de atribuire.

(11) R.A.-A.P.P.S. are obligația de a răspunde în mod clar, complet și fără ambiguități, la orice clarificare solicitată, într-o perioadă care nu trebuie să depășească 5 zile lucrătoare de la primirea unei astfel de solicitări.

(12) R.A.-A.P.P.S. are obligația de a transmite răspunsurile însoțite de întrebările aferente tuturor persoanelor care au obținut documentația de atribuire, luând măsuri pentru a nu dezvălui identitatea celui care a solicitat clarificările respective.

(13) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (11), R.A.-A.P.P.S. are obligația de a transmite răspunsul la orice clarificare cu cel puțin 5 zile lucrătoare înainte de data-limită pentru depunerea ofertelor.

(14) În cazul în care solicitarea de clarificare nu a fost transmisă până la data-limită stabilită pentru solicitarea clarificărilor, punând astfel R.A.-A.P.P.S. în imposibilitatea de a respecta termenul prevăzut la alin. (13), acesta din urmă va putea răspunde la solicitarea de clarificare în măsura în care perioada necesară pentru elaborarea și transmiterea răspunsului face posibilă primirea acestuia de către persoanele interesate înainte de data-limită de înscriere la licitație.

Art. 13. — (1) Ofertantul are obligația de a elabora oferta de înscriere în conformitate cu prevederile documentației de atribuire.

(2) Ofertele de înscriere se redactează în limba română în numărul de exemplare menționat în anunțul de licitație. Fiecare exemplar al ofertei de înscriere trebuie să fie semnat de către ofertant.

(3) Fiecare participant poate depune o singură ofertă de înscriere, în plic închis și sigilat.

(4) Conținutul ofertelor de înscriere trebuie să rămână confidențial până la data stabilită pentru deschiderea acestora, R.A.-A.P.P.S. urmând a lua cunoștință de conținutul respectivelor oferte numai după această dată.

(5) Ofertele de înscriere se depun la locul precizat până la data-limită pentru depunere, stabilite în anunțul de licitație, și se înregistrează de R.A.-A.P.P.S., în ordinea primirii lor, în registrul Oferte, precizându-se data și ora.

(6) Riscurile legate de transmiterea ofertei, inclusiv forța majoră, cad în sarcina persoanei interesate.

(7) Oferta de înscriere depusă la o altă adresă a R.A.-A.P.P.S. decât cea stabilită prin documentația de atribuire sau după expirarea datei-limită pentru depunere va fi respinsă.

(8) Sunt considerate oferte de înscriere valabile ofertele care îndeplinesc condițiile de valabilitate prevăzute în caietul de sarcini al licitației.

(9) În termen de două zile lucrătoare de la data expirării termenului de depunere a ofertelor de înscriere, comisia de licitație se va întruni în vederea stabilirii ofertelor care îndeplinesc condițiile de valabilitate.

(10) În urma analizării ofertelor de înscriere de către comisia de licitație, pe baza criteriilor de valabilitate, secretarul acesteia întocmește un proces-verbal în care menționează ofertele valabile, ofertele de înscriere care nu îndeplinesc condițiile de valabilitate și motivele excluderii acestora din urmă de la procedura de licitație. Procesul-verbal se semnează de către toți membrii comisiei de licitație.

(11) În termen de două zile lucrătoare de la întocmirea procesului-verbal al comisiei de licitație, R.A.-A.P.P.S. publică pe pagina sa de internet și la adresa indicată în anunțul de licitație lista cuprinzând ofertanții admiși și ofertanții ale căror oferte au fost excluse, indicând motivele excluderii.

(12) În cazul în care în urma publicării anunțului de licitație nu a fost depusă cel puțin o ofertă de înscriere valabilă, se va organiza o nouă licitație.

Art. 14. — (1) Licitația publică cu strigare are loc la data stabilită în anunțul de închiriere și este valabilă dacă a fost prezentată cel puțin o ofertă.

(2) Prețul de pornire a licitației se stabilește în baza raportului de evaluare întocmit de evaluatori persoane fizice sau juridice, autorizați, în condițiile legii, și trebuie să îndeplinească cerințele prevăzute la art. 7.

(3) Prețul de pornire a licitației se aprobă de către Consiliul de administrație al R.A.-A.P.P.S.

Art. 15. — (1) În cazul în care licitația a avut loc fără ca vreun ofertant să fi oferit cel puțin prețul de pornire a licitației, se va organiza o nouă licitație, având prețul de pornire cu 10% mai mic față de cel stabilit conform art. 14, dar nu mai mic decât contravaloarea cheltuielilor lunare ale R.A.-A.P.P.S. înregistrate cu imobilul respectiv, la care se adaugă o marjă de profit de maximum 10%.

(2) În cazul în care cea de-a doua licitație a avut loc fără ca vreun ofertant să fi oferit cel puțin prețul de pornire a licitației, se va organiza o nouă licitație, având prețul de pornire cu 20% mai mic față de cel stabilit în condițiile art. 14, dar nu mai mic decât contravaloarea cheltuielilor lunare ale R.A.-A.P.P.S. înregistrate cu imobilul respectiv, la care se adaugă o marjă de profit de maximum 10%.

(3) În toate cazurile, licitația se adjudecă în favoarea celei mai bune oferte din punct de vedere valoric.

(4) La oferte egale va fi declarat câștigător al licitației titularul ultimului contract de locațiune al imobilului supus închirierii, cu condiția ca acesta să fie ocupant al imobilului.

(5) În cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (4), departajarea se va face în funcție de cel de al doilea criteriu specificat în documentația de atribuire, care poate fi:

- a) capacitatea economico-financiară a ofertanților;
- b) protecția mediului înconjurător;
- c) condiții specifice impuse de natura bunului închiriat.

(6) În cazul în care cea de-a treia licitație a avut loc fără ca vreun ofertant să fi oferit cel puțin prețul de pornire a licitației, imobilul va putea fi închiriat direct, pe baza unei oferte de închiriere care va putea fi mai mică cu 30% decât prețul stabilit conform art. 14, dar nu mai mică decât contravaloarea cheltuielilor lunare ale R.A.-A.P.P.S. înregistrate cu imobilul respectiv, la care se adaugă o marjă de profit de maximum 10%.

(7) În termen de două zile lucrătoare de la înregistrarea ofertei de închiriere R.A.-A.P.P.S. va publica pe site-ul propriu anunțul privind înregistrarea acesteia.

(8) În cazul în care, în termenul de două zile lucrătoare de la publicarea pe site-ul R.A.-A.P.P.S. a anunțului privind înregistrarea ofertei de închiriere a imobilului, conform alin. (7), se înregistrează mai multe oferte, se va organiza o nouă licitație cu prețul de pornire stabilit conform alin. (6).

(9) La finalizarea licitației, R.A.-A.P.P.S. va încheia un proces-verbal cuprinzând:

- a) participanții admiși;
- b) modul de desfășurarea a licitației;
- c) chiria adjudecată, precum și eventualele criterii de departajare aplicate conform documentației de atribuire în cazul unor oferte egale;
- d) ofertantul declarat câștigător;
- e) eventualele obiecțiuni formulate verbal în cadrul licitației.

(10) Procesul-verbal de licitație va fi semnat de membrii comisiei de licitație și de către ofertanți.

(11) R.A.-A.P.P.S. va publica și va actualiza periodic pe site-ul propriu o listă a imobilelor care pot fi închiriate în condițiile alin. (6)—(10).

(12) În situația în care în termen de 180 de zile calendaristice de la introducerea în lista menționată la alin. (11) nu se înregistrează nicio ofertă de închiriere, R.A.-A.P.P.S. va proceda la reevaluarea chiriei imobilului și la inițierea unei noi proceduri de licitație.

Art. 16. — R.A.-A.P.P.S. are obligația de a asigura protejarea acelor informații care îi sunt comunicate de persoanele fizice sau juridice cu titlu confidențial, în măsura în care, în mod obiectiv, dezvăluirea informațiilor în cauză ar prejudicia interesele legitime ale respectivelor persoane, inclusiv în ceea ce privește secretul comercial și proprietatea intelectuală.

Art. 17. — (1) La nivelul R.A.-A.P.P.S. se organizează o comisie de licitație, componența acesteia fiind aprobată prin decizie a directorului general.

(2) Comisia de licitație este alcătuită din 5 membri, având în componența sa un președinte și un secretar.

(3) Fiecărui dintre membrii comisiei de licitație i se poate desemna un supleant.

(4) Fiecare dintre membrii comisiei de licitație beneficiază de câte un vot.

(5) Deciziile comisiei de licitație se adoptă cu votul tuturor membrilor.

(6) Persoanele care sunt implicate direct în procesul de licitație nu au dreptul de a fi ofertant sub sancțiunea excluderii din procedura de licitație.

(7) Nu au dreptul să fie implicate în procesul de licitație următoarele persoane:

a) soț/soție, rudă sau afin până la gradul al II-lea inclusiv cu ofertantul, persoană fizică;

b) soț/soție, rudă sau afin până la gradul al II-lea inclusiv cu persoane care fac parte din consiliul de administrație, organul de conducere ori de supervizare al unuia dintre ofertanți, persoane juridice, terți susținători sau subcontractanți propuși;

c) persoane care dețin părți sociale, părți de interes, acțiuni din capitalul subscris al unuia dintre ofertanți, terți susținători sau subcontractanți propuși sau persoane care fac parte din consiliul de administrație, organul de conducere ori de supervizare al unuia dintre ofertanți, terți susținători sau subcontractanți propuși;

d) membrii în cadrul consiliului de administrație/organului de conducere sau de supervizare al ofertantului și/sau acționari ori asociați semnificativi persoane care sunt soț/soție, rudă sau afin până la gradul al II-lea inclusiv ori care se află în relații comerciale cu persoane cu funcții de decizie din cadrul R.A.-A.P.P.S.

(8) Membrii comisiei de licitație și supleanții trebuie să respecte regulile privind conflictul de interese prevăzute la alin. (7).

(9) Membrii comisiei de licitație și supleanții sunt obligați să dea o declarație de compatibilitate, imparțialitate și confidențialitate pe propria răspundere, după termenul-limită de înscriere la licitație, care se va păstra alături de dosarul de licitație.

(10) În caz de incompatibilitate, președintele comisiei de licitație va propune înlocuirea persoanei incompatibile, dintre membrii supleanți, consemnându-se acest aspect în procesul-verbal de licitație.

(11) Supleanții participă la ședințele comisiei de licitație numai în situația în care membrii acesteia se află în imposibilitate de participare datorită unui caz de incompatibilitate, caz fortuit sau forței majore.

(12) Comisia de licitație este legal întrunită numai în prezența tuturor membrilor.

(13) Comisia de licitație adoptă decizii în mod autonom și numai pe baza criteriilor de selecție prevăzute în instrucțiunile privind organizarea și desfășurarea licitației.

(14) Membrii comisiei de licitație au obligația de a păstra confidențialitatea datelor, informațiilor și documentelor analizate.

(15) Membrii comisiei pot fi remunerați din sumele încasate conform art. 12 alin. (6), cuantumul remunerației fiind stabilit de către Consiliul de administrație al R.A.-A.P.P.S.

Art. 18. — (1) Are dreptul de a participa la licitație orice persoană fizică sau juridică, română ori străină, care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) a plătit toate taxele privind participarea la licitație, inclusiv garanția de participare;

b) a depus oferta de închiriere sau cererea de participare la licitație, împreună cu toate documentele solicitate în documentația de atribuire, în termenele prevăzute în documentația de atribuire;

c) are îndeplinite la zi toate obligațiile exigibile de plată a impozitelor, a taxelor și a contribuțiilor către bugetul consolidat al statului și către bugetul local;

d) nu este în stare de insolvență, faliment sau lichidare.

(2) Nu are dreptul de a participa la licitație orice persoană fizică sau juridică, română ori străină, care are datorii înregistrate în evidențele contabile ale R.A.-A.P.P.S. la data înscrierii la licitație.

(3) Nu are dreptul să participe la licitație orice persoană fizică sau juridică, română ori străină, care a fost desemnată câștigătoare la o licitație publică anterioară privind bunurile statului administrate de către R.A.-A.P.P.S. în ultimii 3 ani, dar nu a încheiat contractul, din culpă proprie. Termenul de 3 ani se calculează de la data desemnării persoanei respective drept câștigătoare la licitație, prin procesul-verbal de licitație.

Art. 19. — (1) R.A.-A.P.P.S. are obligația de a stabili oferta câștigătoare pe baza criteriului/criteriilor de atribuire precizate în documentația de atribuire.

(2) În ziua și la ora stabilite pentru licitație, organizatorul anunță deschiderea ședinței de licitație, obiectul acesteia, nominalizează public ofertanții acceptați să participe, face prezența acestora și verifică actele de identitate ale persoanelor împuternicite să reprezinte interesele ofertantului.

(3) Se înmânează ofertanților acceptați taloane cu numărul de participare, în ordinea înscrierii la licitație.

(4) În continuare, președintele prezintă principalele caracteristici ale imobilului, prețul de pornire a licitației, modalitatea de plată, mărimea pasului de licitare, modul de desfășurare a licitației, strigarea ofertelor și anunțarea câștigătorului licitației.

(5) În cazul unor solicitări din partea ofertanților de întrerupere a derulării licitației pentru consultări, comisia va adopta pe loc propunerea, cu acceptul tuturor participanților. Președintele comisiei va preciza durata întreruperii, care nu poate fi mai mare de 10 minute. În cursul derulării ședinței de licitație este interzisă utilizarea de către ofertanți a oricărui mijloc de înregistrare sau comunicare cu exteriorul.

(6) Dacă se prezintă un singur ofertant care oferă prețul de pornire a licitației, acesta este declarat câștigător.

(7) Licitația se desfășoară după regula licitației publice cu strigare, respectiv la un preț în urcare în funcție de raportul dintre cerere și ofertă. În cursul ședinței de licitație, licitanții au dreptul să anunțe, prin strigare și ridicarea talonului de participare, un preț egal cu cel anunțat de licitator.

(8) Dacă se oferă prețul de pornire din anunțul licitației de către cel puțin un ofertant, președintele comisiei de licitație va crește prețul cu câte un pas de licitare în urcare, până când unul din ofertanți acceptă prețul solicitat de președintele comisiei și nimeni nu mai acceptă prețul majorat.

(9) Dacă unul dintre ofertanți nu acceptă un pas de licitare, este eliminat, nemaiputând licita la un pas superior.

(10) Dacă nu se oferă prețul de pornire a licitației de niciun ofertant, președintele comisiei de licitație va declara închisă ședința de licitație, încheindu-se procesul-verbal de licitație, ce urmează a fi semnat de toți participanții la ședință.

(11) La oferte egale se vor aplica dispozițiile art. 15 alin. (4) și (5).

(12) După anunțarea câștigătorului licitației de către președintele comisiei, se întocmește procesul-verbal al ședinței de licitație, conform dispozițiilor art. 15 alin. (9) și (10).

(13) R.A.-A.P.P.S. are obligația de a încheia contractul cu ofertantul a cărui ofertă a fost stabilită ca fiind câștigătoare.

(14) R.A.-A.P.P.S. are obligația de a publica pe pagina sa de internet rezultatul licitației, în termen de maximum două zile lucrătoare de la data acesteia.

(15) Câștigătorul licitației este obligat să semneze contractul de închiriere în termenul prevăzut la art. 22 alin. (2). În caz contrar, licitația este considerată anulată, iar câștigătorul licitației își pierde acest titlu, precum și garanția de participare, licitația urmând a fi reluată.

Art. 20. — (1) Contestățiile referitoare la desfășurarea procedurii de licitație se pot depune în termen de 3 zile lucrătoare de la data anunțării rezultatului licitației publice cu strigare și se soluționează în termen de 10 zile lucrătoare de către o comisie desemnată prin decizie a directorului general al R.A.-A.P.P.S.

(2) Dispozițiile art. 17 se aplică în mod corespunzător.

Art. 21. — (1) Prin excepție de la prevederile art. 19 alin. (13), R.A.-A.P.P.S. are dreptul de a anula licitația în situația în care se constată încălcări ale prevederilor legale care afectează procedura de licitație sau fac imposibilă încheierea contractului.

(2) În sensul prevederilor alin. (1), licitația se consideră afectată în cazul în care sunt îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții:

a) în cadrul documentației de atribuire și/sau în modul de aplicare a procedurii de licitație se constată erori sau omisiuni care au ca efect încălcarea principiilor prevăzute la art. 6;

b) R.A.-A.P.P.S. se află în imposibilitate de a adopta măsuri corective, fără ca acestea să conducă, la rândul lor, la încălcarea principiilor prevăzute la art. 6.

(3) R.A.-A.P.P.S. poate dispune fie organizarea unei noi licitații, fie reluarea licitației de la momentul intervenirii cauzelor care au condus la afectarea procedurii de licitație sau care au făcut imposibilă încheierea contractului, numai în situația în care au fost adoptate măsurile corective care să asigure respectarea principiilor prevăzute la art. 6.

(4) Anularea licitației se aprobă prin hotărâre a Consiliului de administrație al R.A.-A.P.P.S.

(5) În cazul în care câștigătorul licitației refuză încheierea contractului, procedura de licitație se anulează, iar R.A.-A.P.P.S. va relua de îndată licitația, în condițiile legii, documentația de atribuire păstrându-și valabilitatea.

(6) R.A.-A.P.P.S. are obligația de a comunica, în scris, tuturor participanților la procedura de licitație, în cel mult 3 zile lucrătoare de la data anulării, atât încetarea obligațiilor pe care aceștia și le-au creat prin înscrierea la licitație, cât și motivul concret care a determinat decizia de anulare.

Art. 22. — (1) Contractul de închiriere cuprinde clauze de natură să asigure folosința bunului închiriat, potrivit specificului acestuia.

(2) Contractul se încheie în formă autentică în termen de maximum 30 de zile calendaristice de la data expirării termenului pentru depunerea contestațiilor sau de la data soluționării contestațiilor de către comisia prevăzută la art. 20.

(3) Contractul cuprinde clauze privind despăgubirile, în situația denunțării contractului înainte de expirarea termenului.

(4) Predarea-primirea bunului se face prin proces-verbal în termen de maximum 30 de zile de la data constituirii garanției.

(5) Garanția se constituie la data semnării contractului de închiriere și va fi în echivalentul a două chirii lunare.

(6) Locatarul datorează chirie de la data încheierii contractului sau de la data predării, după caz.

Art. 23. — (1) Contractul de închiriere poate fi încheiat pe o perioadă de maximum 5 ani cu posibilitatea prelungirii prin acte adiționale pe o perioadă de maximum 5 ani, astfel încât durata maximă să nu depășească 10 ani, prin acordul părților. La data prelungirii prin act adițional se va proceda la actualizarea valorii chiriei în baza unui raport de evaluare, chiria neputând fi mai mică decât suma stabilită inițial prin contractul de închiriere.

(2) Prin excepție de la alin. (1), pentru imobilele care necesită efectuarea unor lucrări de investiții pentru punerea în funcțiune a acestora, ca urmare a neutilizării îndelungate, termenul de închiriere poate fi stabilit, prin hotărâre a Consiliului de administrație al R.A.-A.P.P.S., pentru o perioadă de până la 15 ani, cu obligația amortizării integrale a investițiilor de către locatar pe această perioadă, fără a solicita o altă despăgubire. La finalul locațiunii investițiile realizate rămân gratuite și libere de sarcini în proprietatea statului și administrarea regiei.

Art. 24. — (1) În scopul ținerii evidenței documentelor și informațiilor cu privire la desfășurarea procedurilor de licitație și la derularea contractelor de închiriere de imobilelor proprietate publică și privată a statului, R.A.-A.P.P.S. întocmește și păstrează două registre:

a) registrul „Oferte”, care cuprinde date și informații referitoare la derularea procedurilor prealabile încheierii contractului de închiriere;

b) registrul „Contracte”, care cuprinde date și informații referitoare la executarea contractului de închiriere de bunuri proprietate publică și privată a statului.

(2) Registrele prevăzute la alin. (1) se întocmesc și se păstrează la sediile R.A.-A.P.P.S.

CAPITOLUL III

Alte dispoziții

Art. 25. — (1) Contractele de închiriere care expiră începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență pot fi prelungite până la data de 31 decembrie 2020, cu condiția achitării de către locatari a tuturor obligațiilor de plată la zi înregistrate în evidențele contabile ale R.A.-A.P.P.S.

(2) La data prelungirii prin act adițional se va proceda la actualizarea valorii chiriei pe criteriile de eficiență economică prevăzute la art. 7 alin. (2), chiria neputând fi mai mică decât suma stabilită inițial prin contractul de închiriere.

Art. 26. — (1) R.A.-A.P.P.S. are dreptul să rețină o cotă-parte de 50% din chiria încasată pentru imobilele aflate în proprietatea publică a statului și în administrarea sa.

(2) Chiria încasată pentru imobilele proprietate privată a statului din administrarea R.A.-A.P.P.S. rămâne integral la dispoziția acesteia.

Art. 27. — Trecerea unor imobile proprietate publică sau privată a statului din administrarea R.A.-A.P.P.S., pentru care R.A.-A.P.P.S. a efectuat investiții din fonduri proprii, în administrarea unui alt titular al dreptului de administrare se face prin hotărâre a Guvernului, cu condiția achitării contravalorii investițiilor de către noul titular al dreptului de administrare.

Art. 28. — Procedurilor de închiriere a imobilelor aflate în curs de derulare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență li se aplică dispozițiile legale în vigoare la data inițierii lor.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase
p. Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Ioan Burduja,
secretar de stat

București, 14 octombrie 2020.
Nr. 173.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN privind desemnarea membrilor Consiliului Național pentru Finanțarea Învățământului Preuniversitar

Având în vedere:

— prevederile art. 104 alin. (4) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare;
— prevederile Ordinului ministrului educației și cercetării nr. 4.188/2020 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Unității pentru Finanțarea Învățământului Preuniversitar și a Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului Național pentru Finanțarea Învățământului Preuniversitar;

— prevederile art. 8 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2019 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări prin Legea nr. 77/2020,

în temeiul prevederilor art. 15 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 24/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările ulterioare,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se desemnează membrii Consiliului Național pentru Finanțarea Învățământului Preuniversitar, organ consultativ al Ministerului Educației și Cercetării, fără personalitate juridică, cu următoarea componență:

1. Sorin Ion — Inspectoratul Școlar Județean Dâmbovița — președinte;

2. Corina Marin, Ministerul Educației și Cercetării — Direcția generală de învățământ preuniversitar — vicepreședinte;

3. Leonid-Nicos Mărășescu, Ministerul Educației și Cercetării — Direcția generală juridic, control, relații publice și comunicare — membru;

4. Corina Ceamă, Ministerul Educației și Cercetării — Direcția strategii, evaluare și monitorizare curriculum — membru;
5. Adelaida Glonț, Ministerul Educației și Cercetării — Direcția managementul resurselor umane și rețea școlară — membru;
6. Adriana Stoica, Inspectoratul Școlar Județean Ilfov — membru;
7. Liliana-Maria Toderiuc-Fedorca, Inspectoratul Școlar al Municipiului București — membru;
8. Elena Ignat, Inspectoratul Școlar Județean Alba — membru;
9. Marilena Nuță, Școala Gimnazială „I. G. Duca” — membru;
10. Salamon Alpár-László, Școala Generală „Jozsef Attila”, Miercurea-Ciuc — membru;
11. Corina-Elena Vinț, Colegiul Național de Informatică „Tudor Vianu”, București — membru;
12. Christian-Eneil Comșa, Școala Gimnazială Fridolin, București — membru;
13. Simion Hăncescu, Federația Sindicatelor Libere din Învățământ — membru;
14. Marius Ovidiu Nistor, Federația Sindicatelor din Educație „Spiru Haret” — membru;
15. Luminița Costache, Unicef — membru;
16. Rareș Voicu, Consiliul Național al Elevilor — membru;
17. Iulian Cristache, Federația Asociațiilor de Părinți — membru;

18. Alexandru Petrovici, Asociația Orașelor din România — membru;

19. Aurel Gabriel Simionescu, Asociația Municipiilor din România (AMR) — membru;

20. Elena-Cătălina Baran, Uniunea Națională a Consiliilor Județene din România (UNCJR) — membru;

21. Nicolae Pandea, Asociația Comunelor din România (ACoR) — membru.

Art. 2. — Atribuțiile Consiliului Național pentru Finanțarea Învățământului Preuniversitar sunt prevăzute în Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Național pentru Finanțarea Învățământului Preuniversitar, aprobat prin Ordinul ministrului educației naționale nr. 4.188/2020.

Art. 3. — Prevederile prezentului ordin se duc la îndeplinire de către persoanele prevăzute la art. 1, de către direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Educației și Cercetării, precum și de către Unitatea pentru Finanțarea Învățământului Preuniversitar.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 5.539/2019 privind desemnarea membrilor Consiliului Național pentru Finanțarea Învățământului Preuniversitar, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 6 din 7 ianuarie 2020, precum și orice altă prevedere contrară.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării,
Cristina Monica Anisie

București, 8 octombrie 2020.
Nr. 5.708.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

